

Ti arhitekti res nič ne
gradijo, in vendar nekaj
konstruirajo.

(Avvakumov, Nikich, 1994)

P.A.

Univerza v Ljubljani

Fakulteta za arhitekturo

avtorica: Maja Pisnik

mentorica: prof. dr. Petra Čeferin

leto izdelave: 2024

P
A
P
I
R
N
A
T
A
A
R
H
I
T
E
K
T
U
R
A

ALI

kako so gradili arhitekturo,
ki ni bila nikoli zgrajena

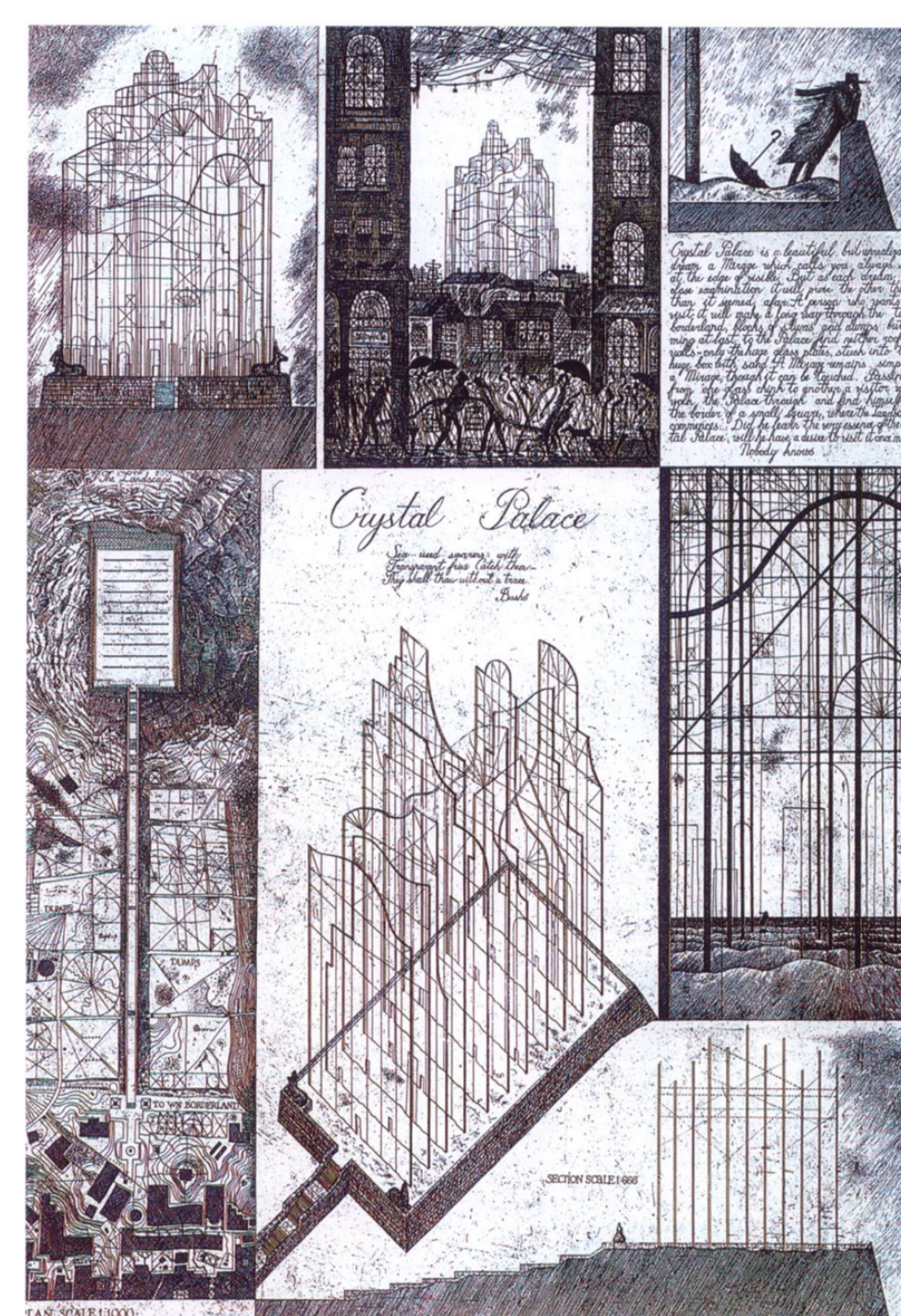
Arhitekturo običajno razumemo kot dejavnost, katere naloga je projektiranje zgradb, ki bodo tudi zgrajene in bomo v njih lahko stanovali, delali, preživljali prosti čas, skratka, živeli. Veliko projektov, ki so načrtovani za izgradnjo, sicer ostaja neuresničenih. Obstajajo le na papirju ali ekranu. To je njihova žalostna usoda. A sestavni del prakse arhitekture je tudi snovanje zgradb in prostorov, ki niso mišljeni za to, da bi bili zgrajeni. Obstajajo le na papirju in *to je tudi njihova realizacija, uresničitev*. Realizirani so v risbi. Za eno od oblik takšne arhitekture, ki se je vzpostavila v 80. letih prejšnjega stoletja, se je uveljavil izraz *papirnata arhitektura*. Poimenovanje izvorno označuje delo mladih arhitektov, ki so delovali v okviru Arhitekturnega inštituta v Moskvi, kot so bili Yuri Avvakumov, Alexander Brodsky, Ilya Utkin in Mikhail Belov. Delo teh arhitektov – njihovi fantazijski in na nek način utopični projekti – me v tej nalogi posebej zanimajo. Zanima me tudi širši problem ustvarjanja t. i. papirnate arhitekture ali arhitekture na papirju. V nalogi jo obravnavam kot pojav ali usmeritev, ki je pomembna za prakso arhitekture nasploh.

Yuri Avvakumov in drugi, *Klubsko mesto*, 1984, natečajni projekt

Yuri Avvakumov, Mikhail Belov, *Nagrobni nebotičnik*, 1983

Alexander Brodsky, Ilya Utkin, *Kristalna palača* 20. stoletja, 1982

Kot v slavni igri [kamen, škarje,
papir], je papir premagal kamen.

(Yuri Avvakumov, *Paper architecture: an anthology*, 2021)